

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

TORZÓSZÓTÁR

aligha

régen tudom már e parányi létben arányok kérdése minden legfeljebb e bölcsesség meredek szakadékhöz közel ugyancsak ingerel a kozmikus léptékkal fölnyitott tér-időben semmilyen elfogadható megoldásom nincsen a célkeresztbe állított valóról és hogy ne essek le a képzelt lóról inkább végig lazán fogom a gyepelőt holott racionális lénynek ez maga a pokol a feszes gondolatok hiánya akkor is ostromol ha természetes a fantázia tágulása olyankor már éjszaka is ülve ülök be az ágyba mi lehetne a megoldhatatlan megoldása némely virtuális képnek hol a kételyek végleg elenyésznek és az összekapart áltudás feléled bár félelmetes amikor a rend hasznosul pimaszul szólva a legmagasabb rendű erőkódéseknek sincs semmilyen egója talán csak mint szellemes adomát görgeti tovább a tudat az egészet noha a nagy biológiában végleg közönyös képlet miként alakulnak szellemi szinten a dolgok hiszen katasztrófizmusba mártva rossz kedélyem a megoldások kényszerének aligha mondok keresztbe ráadásul nem szívesen feszülnék a keresztre inkább párnák között magyarázom magam mikor eleresztem hiányos agyamat

alighanem

véniségekre gyakran jutnak eszembe a volgai hajóvontatók nem mintha a parton megszakadva közöttük volna jó ám lelki szemem előtt lebeg egy festmény és töredetesen a versnek tudása mikor a magyar hangsúlyokból kilépve a russzicizmus erejével szavalni kezdtem az iskolában a klasszikus alkotást alighanem a néplélekből is fölsejtve talán valamit nem vonszolva magam után még a kint melyet a nyomorult politika jobbról és balról alattomosan ráfuvallt én inkább ráéreztem a hazai ugart a gályarabokat az örök szenvedőket a tarkón lóttakat az éhező koszos gyerekeket a megerőszkolt nőket és azóta is így maradtam s bár a szenvedés sokat finomult alattam most a hetedikről nézve meghosszabbított különös élményként ma is felkavar ott lent a hidegben füvet kaparászók sárga mellénye és a nélkülözések megalázott uzsonnája túl olcsó demagógiaként hessentem el amint a parvenü gög telepedne rája rákapva a torz ideológiákra hogy ezért és azért alkalmasabb a silány

mely gyalázattá foszlik majd odaát miközben magad a gyűlölködéstől rángatod vissza mert érzed de mégsem biztos melyik most az igazi premissza

alighogy

mostanában már kedvetlenül élek az ünnepeket sose szerettem így aztán közönyösen kezdtem a karácsonyi estebédnek legfeljebb az a hamisan üde érzés borzongatott hogy magam szintjén közelítgetem a plafont extra kacsamellel s burgonyakrokkett lesz hozzája igaz csak fagyasztott a gazdagon majoránnázott házi masszára erő ugyanis már nem telik és nem maszatolhatok ott a konyhában reggelig legfeljebb a mártáshoz hiányzik a kétharmados törvény kislányom nem nagyon érdeklődik így aztán az anyja miként az örvény a facebook-on celebeknél megolvasott gránátalma öntetre tör még és a szakácskodó férfi hagyja hiszen a lelkében is van alapja ennek a különös természeti csodának mert mikor keleti részekre ment delegátnak csodálta a mesésen villogó szimbólumot persze most pucolás közben a plafonig lövellt vörös leve s lelkemben így apadni kezdett kultúrtörténeti kelleme s helyette koncentrálni kezdtem a mézre mely folklóros módján majd megnyugtató derűt von a fanyar egészsre s alighogy a végszót kimondtam jött is családom az egyszerűn megterített asztalhoz az étlapra véletlenül nem került föl a jászol most